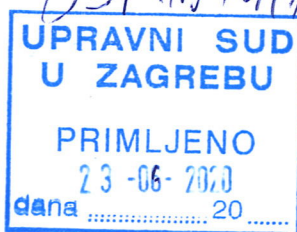




REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16



29-06-2020

Poslovni broj: Usž-3557/19-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednika vijeća, Blanše Turić i mr. sc. Mirjane Juričić, članica vijeća, te sudske savjetnice Matee Miloloža, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja C.I.O.M. d.o.o. Zagreb, Josipa Lončara 5, zastupanog po opunomoćeniku Jurici Tončiću, odvjetniku u Zagrebu, Ulica Ignjata Đorđića 19, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Frankopanska 1, Zagreb, uz sudjelovanje zainteresirane osobe TECHTEX d.o.o. iz Varaždina, Adolfa Wisserta 3/a, zastupane po opunomoćeniku Miroslavu Rendiću iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Josip Kozjak i Miroslav Rendić u Varaždinu, Franjevački trg 11, radi predstečajne nagodbe, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-1574/16-13 od 3. svibnja 2019., u sjednici vijeća održanoj 11. ožujka 2020.

presudio je

- I. Odbija se kao neosnovana žalba tužitelja i potvrđuje se presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-1574/16-13 od 3. svibnja 2019.
- II. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

Pobijanom prvostupanjskom presudom, točkom I. izreke odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-423-01/15-01/689, URBROJ: 513-04/16-2 od 5. travnja 2016. Točkom II. izreke odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora, dok je točkom III. naloženo tužitelju da zainteresiranoj osobi naknadi trošak upravnog spora u iznosu od 6.250,00 kn, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana presuđenja do isplate, sve u roku od 15 dana.

Pobijanim rješenjem tuženika od 5. travnja 2016. odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR 02, KLASA: UP-I/110/07/15-01/8168, URBROJ: 04-06-15-8168-99 od 24. rujna 2015., kojim je odbačena prijava tražbine tužitelja kao vjerovnika, u postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom TECHTEX d.o.o., u iznosu od 103.971.189,08 kn, uz naznaku da žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

Tužitelj je protiv pobijane presude podnio žalbu iz svih žalbenih razloga predviđenih odredbom članka 66. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.; dalje: ZUS). U žalbi ponavlja navode tužbe te ističe da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba postupka jer pobijana presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati. Navodi da pobijana presuda uopće nema razloga te da u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, odnosno da postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju i pravnoj snazi isprava i samih isprava. Ukazuje da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno jer njegova tražbina proizlazi iz Okvirnog ugovora o međusobnim pravima i obvezama vezanim uz prodaju imovine, odnosno prodaju i prijenos poslovnih udjela od 29. srpnja 2014., koji ugovor je dostavio još uz prijavu tražbine 21. srpnja 2015., kao pravnu osnovu tražbine. Ističe da sukladno navedenom nije mogao FINA-i dostaviti neki drugi dokaz, odnosno pozvati se na neku drugu pravnu osnovu pa smatra da nisu u pravu ni tuženik ni FINA kada traže dostavu dopune prijave jer je jedina pravna osnovu za tu tražbinu upravo navedeni ugovor. Ponavlja da je uz svaku pojedinu točku prijave tražbine dostavio dokaze kojima dokazuje visinu tražbine, odnosno njezino postojanje. Stoga smatra da se presuda ne može ispitati te da je posljedično pogrešno primijenjeno materijalno pravo, što čini pobijanu presudu nezakonitom. Napominje da je stajalištem prvostupanjskog suda narušeno njegovo pravo na pravično suđenje, kao njegovo ustavno i konvencijsko pravo te ističe da svaka stranka u postupku ima pravo dobiti obrazloženu odluku o svom prijedlogu te ima pravo na pravni lijek protiv iste. Smatra da je nezakonito apriori odlučiti o nekom prijedlogu bez da se uopće donese odluka o istome, zbog navodnog proteka roka te napominje da je o tome morala biti donesena obrazložena odluka uz pravo na pravni lijek, čak i da je protekao rok. Osparava da je rok protekao jer je prijedlog uz pripadajuću dokumentaciju bio pravovremeno podnesen, zbog čega ponavlja da je pobijana presuda nezakonita. Posljedično, smatra da je i odluka o troškovima postupka nezakonita te ističe da zainteresirana osoba nema procesni položaj stranke pa da joj ne pripada pravo na naknadu troškova postupka. Stoga tužitelj sadržajno predlaže da ovaj Sud poništi pobijanu presudu, usvoji njegov tužbeni zahtjev i dosudi me zatraženi trošak te potražuje trošak žalbenog postupka u iznosu od 3.906,50 kn.

Tuženik i zainteresirana osoba, iako pozvani sukladno odredbi članka 71. stavka 3. ZUS-a, nisu dostavili odgovore na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi te pazeći na ništavost po službenoj dužnosti sukladno odredbi članka 73. stavka 1. ZUS-a, ovaj Sud je utvrdio da nisu osnovani žalbeni razlozi zbog kojih se presuda pobija.

Iz spisa predmeta dostavljenog ovom Sudu uz žalbu proizlazi da je tužitelj u postupku predstečajne nagodbe nad zainteresiranom osobom, društvom TECHTEX d.o.o., otvorenom 19. lipnja 2015., podnio prijavu tražbine dana 21. srpnja 2015. u iznosu od 103.971.189,08 kn. Financijska agencija, Regionalni centar Zagreb, Nagodbeno vijeće HR02 je zaključkom od 17. rujna 2015. pozvala tužitelja da dostavi dopunu prijave tražbine, točnije pravnu osnovu prijave, i to dokaz o raskidu, odnosno pobijanju/relativnoj ništavosti Okvirnog ugovora o međusobnim pravima i obvezama vezanim za prodaju i prijenos poslovnih udjela, ovjerenog od javnog bilježnika Nikole Tadića, posl.br. Ov-3878/14 dana 29. srpnja 2014. (dalje: Novi Okvirni ugovor) ili odluku nadležnog Arbitražnog suda, sukladno točki 8.3. Novog Okvirnog ugovora, zaključno do 21. rujna 2015., uz upozorenje da će njegova prijava kao nepotpuna biti odbačena ukoliko ne postupi po nalogu.

Odredbom članka 54. stavka 1. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine, broj: 108/12., 144/12., 81/13. i 112/13., dalje: Zakon) propisano je da prijava tražbine sadrži tvrtku odnosno naziv, OIB, sjedište ili poslovnu adresu, odnosno ime i prezime, poslovnu adresu ili adresu prebivališta vjerovnika, pravnu osnovu tražbine i njezinu visinu, dokaz o postojanju tražbine i njezine visine te naznaku o postojanju ovršne isprave. Sukladno stavku 3. istog članka Zakona, nepotpunu prijavu nagodbeno vijeće će odbaciti, ako u roku određenom za dopunu prijave, vjerovnik ne otkloni nedostatke.

Na potpuno i točno utvrđeno činjenično stanje, a imajući u vidu dokumentaciju u spisu predmeta, prvostupanjski sud pravilno je primijenio i protumačio materijalno pravo, odnosno odredbu članka 54. stavka 1. i 3. Zakona. Naime, osnovano je zaključeno da prijava tražbine tužitelja u postupku predstečajne nagodbe nije potpuna jer ne sadrži pravnu osnovu tražbine tj. dokaz o raskidu odnosno pobijanju/relativnoj ništavosti Novog Okvirnog ugovora ili odluku nadležnog Arbitražnog suda sukladno točki 8. točke 3. Novog Okvirnog ugovora. To stoga što se prijava tražbine tužitelja zasniva na izjavi o raskidu Novog Okvirnog ugovora zbog mana volje, koja izjava predstavlja jednostranu izjavu vjerovnika, odnosno samo obavijest dužniku sukladno točki 10.1. Novog Okvirnog ugovora te se stoga ne može smatrati valjanom pravnom osnovom za tražbinu iz Novog Okvirnog ugovora jer sama po sebi ne može predstavljati nikakav pravni temelj po kojem bi se moglo utvrditi da je Novi Okvirni ugovor raskinut ili poništen, odnosno da bi zaista postojala potraživanja proizašla iz navodnog raskida Novog Okvirnog ugovora.

Kako tužitelj u roku određenom zaključkom upravnog tijela od 17. rujna 2015. nije dostavio dopunu prijave tražbine, odnosno nije priložio prijepise isprava iz kojih proizlazi pravna osnova tražbine, pravilno je prvostupanjsko tijelo donijelo rješenje od 24. rujna 2015. kojim je odbačena prijava tužitelja kao nepotpuna, sukladno odredbi članka 54. stavka 3. Zakona.

Slijedom navedenog, osnovan je zaključak prvostupanjskog suda da pobijanim rješenjem tuženika i rješenjem prvostupanjskog tijela nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, zbog čega je prvostupanjski sud na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a pravilno odbio tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Prema ocjeni ovog Suda, nije osnovan prigovor tužitelja u žalbi da je narušeno njegovo pravo na pravično suđenje. Naime, iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelju bilo omogućeno sudjelovati u upravnom postupku i upravnom sporu, a tužitelj je pritom bio u mogućnosti poduzimati sve zakonom dopuštene postupovne radnje i ulagati pravne lijekove. Ujedno, prema ocjeni ovog Suda, rješenja tuženika i prvostupanjskog upravnog tijela pravilno su obrazložena i donesena sukladno mjerodavnim propisima.

Suprotno žalbenim navodima tužitelja, prvostupanjska presuda temelji se na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju, na koje je pravilno primijenjeno mjerodavno materijalno pravo, a prvostupanjski sud je ujedno pravilno primijenio odredbe ZUS-a i u obrazloženju svoje presude dao jasne i dostatne razloge o odlučnim činjenicama.

Ostali žalbeni prigovori tužitelja nisu od utjecaja na drugačije rješenje predmetne upravne stvari. Ujedno, riječ je o istim prigovorima koje je tužitelj isticao i u postupku pred prvostupanjskim sudom, o kojima se prvostupanjski sud detaljno očitovao, a s kojim zaključcima se u potpunosti slaže i ovaj Sud.

Kako tužitelj razlozima navedenima u žalbi nije doveo u sumnju zakonitost pobijane presude niti je ovaj Sud utvrdio postojanje razloga na koje pazi po službenoj dužnosti, trebalo je stoga temeljem odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a žalbu odbiti kao neosnovanu.

Budući da je žalba tužitelja odbijena te je potvrđena prvostupanjska presuda, tužitelju na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a ne pripada pravo na naknadu troška žalbenog postupka.

U Zagrebu, 11. ožujka 2020.

Predsjednik vijeća
Boris Marković, v.r.

Za točnost otpravka – ovlaštena službenik:

Tanja Nemčić

